

Olv.: Jer 23,1-6 – Ef 2,13-18 – Mk 6,30-34
Az apostolok visszatérése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket! Tele vagyunk sok-sok félelemmel, aggodalommal. Mindig. Nemcsak most, mindig. Ez hozzátartozik emberi létünkhöz. Kiszolgáltatottak vagyunk. Kiszolgáltatottak vagyunk a természetnek. Gondoljunk csak a tegnapi napra. Az ember mit tehet ilyenkor? Vár! Várja míg elvonul a vész, aztán regisztrálja a következményeket, majd folytatja útját, de nehezebben, ha ezek az események bajt okoztak.

Ki vagyunk szolgáltatva egymásnak. Ki vagyunk szolgáltatva önmagunknak. Egymást egyáltalán nem ismerjük, magunkat még kevésbé. Ezek miatt a keresztyén gondolkodásban az *Istenre hagyatkozás* központi kérdés volt, van és az ember életében ez mindig megmarad, különben játékszere leszünk mindennek. Jobb az Isten kezében lenni, mint a természetnek, a másik ember kénye-kedvének és saját nyomorúságának, adottságainak kiszolgáltatottjaként élni.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

“Tanítani kezdte őket sok mindenre!”

Jézus tanításával kapcsolatosan ne általános iskolai, középiskolai, felsőfokú tanulmányokra, vagy szakképzésre gondoljunk. Jézus arra tanítja az embereket, amire tanítani kellene a szülőknek, tanítóknak, papoknak, szociális munkásoknak. Amire Jézus tanít bennünket, azt nem lehet megtanulni az iskolákban. Amit a szülők adnak át a gyerekeknek, pedagógusok, papok, szociális munkások, azt nem lehet megtanulni az iskolákban.

Az iskola termeiben tanultak fontosak más szempontból. Magas szinten műveljük, ahogy eleink tették a két világháború közötti időkben. Akkor a megcsönkített magyarság fölemelte fejét és olyan oktatástervezetet készített, amely a XX. századot Magyarországon készítette elő, az ismeretek, a tudás XX. századát. Nem az egyetemeken, hanem a falusi, tanyasi iskolákban, meg a középfokú iskolákban. Ebből meríthettek aztán az egyetemek.

Amire Jézus tanította őket, az más. Igazán erre van szükségünk.

Visszajönnek az apostolok térítő útjukról kifáradva.

Jézus látja, hogy kimerültek és így szól: ***“Menjünk el együtt egy magányos helyre, hogy kipihenjétek magatokat!”***A pihenés fogalma a XX. században mintha ismeretlen lenne. Egyhetes, kéthetes, egy hónapos szabadságról beszélünk. A szabadság. Kiíratom magam, mert jár nekem. Kitaláltuk az aktív pihenést is, mert nem tudunk mit kezdeni a szabadidőnkkel. Aktív pihenés: elmenni kapálni a kis kertbe, elmenni a konditerembe izzadni. A fizikumunkkal is baj van. A pihenéshez nem ez tartozik. A pihenés arra szolgál, hogy az ember magára találjon, ne fizikailag kigyötörje magát. - Menjünk el együtt és pihenjétek ki magatokat. - Amire nincs idő a zakatolás közepette, arra most legyen idő. Találjatok magatokra, találjatok egymásra, a pihenés elsősorban erről szól.

Legyen időnk önmagunkkal foglalkozni. Legyen időnk egymásra figyelni.

Legyen időnk arra, hogy egymással beszélgessünk. Jobban megismerjük egymást.

Jobban egymásra találjunk, jobban összekovácsolódjunk.

Ne folytassuk az úgynevezett szabadság időben azt a stresszes állapotot, ami meghatározza mindennapjainkat. Jézus nem aktív pihenésre hívja az apostolokat, hanem arra, hogy pihenjék ki magukat, találjanak önmagukra, találjanak egymásra.

Egy hatalmas tömeg jön ekkor össze. Nem engedik pihenni sem őket. Jézus számtalanszor találkozik a tömeggel. Jeruzsálemi bevonulásakor, vagy amikor Barabást választották. Ez a tömeg. Jézus magatartásában nem játékszere a tömegnek. A tömeg sajátosan van jelen a mi világunkban. Meghatároz egész világtörténeteket. Beszélünk tömegkommunikációról, tömegtájékoztatásról, tömegtermelésről, tömegfogyasztásról. Ez a francia forradalommal kezdődött. A francia forradalom óta van ez a jelenség. Elválasztották az egyházat és az államot. Kidobták azokat az alapvető erkölcsi fogalmakat, amelyekhez az emberek igazodnak. Ettől kezdve elindult egy folyamat, hogy az erkölcsi szabályokat az ember maga határozza meg és azokhoz igazodik, amit maga meghatározott.

Milyen törvényeket hozott a magyar parlament az elmúlt húsz évben. Áldozatai vagyunk ezeknek a törvényeknek. Mindenkinek alkalmazkodni kell hozzá és földönfutókká leszünk. Az emberi életet csak a szakrális erkölcs határozhatja meg. A mindig érvényes törvények, amit nem az ember határoz meg, hanem az Isten. Az ember akkor ember, ha ezekhez igazítja az életét, ha nem, akkor tömegről van szó. Mi a tömegnek akkora jelentőséget tulajdonítunk, mint még soha. Kenyér meg cirkusz.

Jézus közösségben gondolkodik. Jézus tanítása a közösséggel kapcsolatos, nem a tömeggel. Lelke van az egyénnek és lelke van a közösségnek, a tömegnek nincs lelke. A Lélekért mindig megküzd az egyén is, a közösség is. Nem csak úgy valahogy adatik.

Mi a Lélek szerepe? Az, ha az ember jó, a rosszat jóra fordíthatja!

Mi a Lélek szerepe? Az, hogy kibírja a megpróbáltatásokat.

Mi a Lélek szerepe az ember életében?

Az, hogy el ne kapassa magát, ha jól megy a sora.

Testvérek!

Berzsenyi mondja: "Nem a sokaság, hanem a Lélek és a szabad nép tesz csuda dolgokat." Gondoljunk az egyéni lelkekre. Ma lépten-nyomon arról hallunk, hogy összeroppannak az emberek. Az emberek nem bírják elviselni a történeteket. Ez az egyén lelkének tragédiája. Ez nem oldható meg munkahelyekkel, szociális segélyekkel. Ezek kötelezők. Radnóti mondja: "A gyöngye lélek tanulja már az öklök érveit." Ha az egyén lelke nem képes erre a rugalmasságra, erre a hajlékonyságra, a terhek ilyenfajta elhordozására, akkor nem marad más hátra, mint az öklök. Ugyanígy a közösség esetében is. A közösségnek is van lelke.

Tartsátok egymásban a lelket!

Ez a közösség lelke. Nekünk erre különösen szükségünk van, mert sokszorosan megbélyegzett nemzet vagyunk. Ezeket a terheket csak a közösségi lélek képes elhordozni, elviselni. A kommunista diktatúra még az Istent is elvette tőlünk.

A lélek akkor egészséges, ha egymásra figyelünk, egymáshoz alkalmazkodunk, egymás terhét hordozzuk, egymás örömeiben osztozunk. **Ez lelki kérdés.** Ez a kérdés nem oldható meg a konditermekben, tüntetéseken, fölvonulásokon, tömeggyűléseken.

Imádkozzunk, hogy ép testben ép legyen az ember lelke.

Ép lelket másképpen nem szerezhethünk. Amikor Jézus azt mondja: “Menjünk el pihenni.”- akkor erről van szó: szerezzünk magunknak ép lelket. Imádkozzunk az Atyához, az Atya előtt együtt a közösségben!

Testvérek!

Jézus megszánta most a tömeget. Tanulni szeretnének, a lelkük éhséget csillapítani. Sok mindenre kezdte őket tanítani. A bibliai oktatás lényege kettős: figyelni Istenre és figyelni egymásra. Jézus erre oktat, ezért viszi el őket pihenni, hogy jobban figyeljenek most az Istenre és aztán ez határozza meg az életüket. A mi keresztény életünkben és a mi emberi életünkben amit tudnunk kell, azt csak az Istentől tanulhatjuk meg, senki mástól.

***Istentől tanulhatjuk meg, hogyan viselkedjünk az emberekkel
és hogyan viselkedjünk egymással.
Ezt csak Istentől lehet megtanulni és ez a tanulás életünk végéig tart.***

A hitbeli oktatás megáll a gyerekes szinten. Könnyű mesélni az óvodásoknak, könnyű mesélni a kisiskolásoknak Istenről, Istenkéről. Amíg ez az oktatás gyerek szinten megmarad, addig keresztény értelemben infantilisek vagyunk. Hitünkben, kereszténységünkben gyerekek. Csodálkozunk, hogy a pogány világ azt csinál velünk, amit akar. Infantilis emberekkel mindent lehet.

Mit tanulhatunk Istentől?

Azt, hogy ***ez az Isten Atya. Szeret bennünket, irgalmas, mindig megbocsát!*** Kihallik ebből, hogy mekkora dolog ez? Végig ízlelgettük ezeket a fogalmakat?

Az isteni oktatásnak másik része az, hogy ***ti egymásnak testvérei vagytok!*** Felfogjuk, mit jelent az, hogy mindenki Isten szeretetéből születik és mennyire meghatározza ez az egymással való kapcsolatunkat?

Vagy megtanuljuk ezt, vagy... Mennyi a hatásunk?

Mi nem lehetünk úgy keresztények, hogy közben a tömeg játszik velünk. Jézustól tanuljuk meg a tömegtől való függetlenséget. Jézus mindig az Atyára figyel. A tömeg nem tud játszani Jézussal.

Jobban figyeljünk Jézusra. Jobban figyeljünk arra,
amire csak Jézus taníthat meg bennünket:
hogyan lehet az isteni magatartást elsajátítani és
hogyan kell egymással együtt élni.
Ha ebben egy aprócska előremutató mozzanat történik,
akkor a legtöbbet tettük az életünkben.
Ez a sikerélmény éltesse mindegyikünket!

+ **A M E N** +